

Jacob Mauritius Gustav Roderich Pieth von

Disputatio Mathematica Quam Ex Architectura Militari De Munimentis In Locis Editoribus Positis

Rostochii: Kilius, 1667

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn730580628>

Druck Freier Zugang

Re phil 16 67

*Jacob Meißner
Johann Rodolfo*

DISPUTATIO MATHEMATICA
Quam
EX ARCHITECTURA MILITARI
De
MUNIMENTIS IN
LOCIS EDITIORIBUS
POSITIS
AUSPICE DEO

Consentiente Venerando Philosophorum Ordine

In Alma Rosarum Academia

Candido & placido Eruditorum examini
subjiciunt

P R Æ S E S

M. JACOBUS MAURITIUS,

Brandeburgensis

&

RESPONDENS

GUSTAVUS RODERIGO

DE PIETH Nob. Mechlenb.

In Auditorio Majori, ad d. 17. Junij.

ANNO M. DC. LXVII.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

A Serenissimo Duci ac Domino,
DN. GUSTAVO
ADOLPHO,
Duci Mechelburgico, Principi
Vetustæ Gentis Henetæ, Suerini ac Ratze-
burgi, Comiti item Suerini, Terrarum
Rostochii atque Stargardiæ Dynastæ,
Patri Patriæ Optimo Maximo,
Musarum Nutritio Munificentissimo,
Domino Meo Clementissimo.

SERENISSIME,

Hyperborei primitias frugum Phæbo, utpote cui acce-
ptas eas referebant, offerre solebant. Hos imitatu-
rus, *VESTRÆ SERENITATIS & CLEMEN-*
TIÆ, quæ studia mea hætenus radiis Gratiæ effusissima fo-
vit, præsentibus illorum primitias devotissimâ & humillimâ
consecro mente; obsecroq; obnixissimè, nè porro jubare Indul-
gentiæ Suae prolixissimo benignissimè illustrare dedignetur;
ut tandem suo tempore, herbe eorum adhuc tenella in messera
exurgere queant solidam. Vale, DUX PIE, JUSTE,
INCLITE, & VIVE DEO, DOMUI, PATRIÆ
& mihi

VESTRÆ SERENITATIS

Submississimo servo

Gustavo Roderigo, de Prieth.

B. C. D.

Um non minor virtus sit,
facultates sibi parere,
quàm parta dignè conser-
vare; Igitur hâc vice exer-
citii gratia munimentorũ
aliquod genus designare
placet; quo non solum He-
roum bona, quæ partim
propria virtus, partim ma-
jorum industria, arte non minus, quàm Marte,
propria fecit, conservari possint; Sed etiam quâ
ratione & ipsi Magnates contra subitas & impro-
visas hostium incursiones tuti esse queant; atque
contra omnem vim bellorum, aperto Marte infe-
rendam, intrepidè subsistere, injuriam seu vim,
illatam animose excipere, & impunè demum, ut
cum Matthia Dogen, ex lib. 1. Archit. milit. cap. 1.
loquamur, tolerare queant.

Thes. I.

P Rout verò constat, diversa dantur munimentorum genera; quorum quædam natura ipsa, quædam ars munita reddidit; quædam verò ex utroque participant; ex iis statim illa, quæ natura artis Magistra, si non ex toto, ex parte tamen muniit; cæteris arte compactis, præferimus.

Th. II.

Nec id sicco prætereundum pede, quod horum quædam habeantur in abruptis, locisque editis; quædam circa flumina, paludes atque maria consistant; ex quibus denuò in editiori loco posita, solum seligimus, atq; nostra facimus.

Th. III.

Rationes autem, quas Architecturæ militaris scriptores cudunt, sequentes adducimus. (vid. *Dogen Hercot. mod. lib. 2. de soli petrosi & montani commodis p. 322. Freitag cap. 2. ubi de natura atq; proprietate loci muniendi agit pag. 3. Item Georg. Pascha in Floril. Fortif. cap. 3. pag. 88. Item Notnagel atq; alios*) I. Quod munimentum tale, in editiori loco positum, non facile internis terræ cavernis dirui, pessumque dari possit; cum maxima ibi habeatur terræ quantitas; cui ut inferatur damnum, vix adduci possit sufficiens pulveris pyrici quantitas, montem quæ tollat; siquidem vasculum pulveris pyrici, (obiter quod noramus), duodecim ad summum pedibus terræ, ruinam inferat; ex quo facile licet colligere, quæ & qualis requiratur pulveris copia, ad ingentem montis molem sublevandam atque funditus diruendam. Si verò loca fuerint petrosa; per se accessibus, transfossionibus, cuniculis ac reliquis oppugnationis operibus percutientibus, naturali difficultate oblectantur; ut *Dogen loquitur in Hercotect.*

coteff. mod. l. 2. de fig. irreg. pag. 322. & 350. Petra inquit, à cuniculorum metu sunt libera, & quidem ita; ut talia loca, nec vi, nec munimento, (ut Livius loquitur) facile capiantur; sed segni obsidione hostem tempus terere faciunt, atque famem experiri cogunt, ancipiti non raro eventu. Exempli loco sunt Castellum Lorinum, itemq; Königstein/aliaque quæ tormentis hostilibus fuere impenetrabilia, atque ab assultibus hostium, ob circumfusas valles, (quæ natura ipsis, seu fossas, gratis admodum est,) tuta fuere.

Th. IV.

Altera ratio est, quod editiora loca, levi non raro operâ atque sumptu sint parabilia. Etenim cum loci natura eminentior existat, fossam, vallum, vel idem quod fossæ vallique robur obtinet, ponit; dum propugnaculorum rudimenta subministrat; exempli loco potest esse Ebrodunum Delphinatus, leviculo munimento tutum.

Th. V.

Tertia ratio hæc est, quod hostis obsessor, propter vallium colliumque additorum viciniam, ambitiosa castrametari, & ob id disjunctas copias admoveere necesse habeat; unde eruptionum discrimini multiplex erit obnoxius, difficiliorq; suis, male laborantibus, succurret.

Th. VI.

Quartam hanc volunt, quod suggestus s. Batteriæ (uti hodie vocant) offensivæ obsessis nocumentum aliquod asferre queant neutiquam; siquidem difficulter in tantam excrecere possint altitudinem; ut munitionem in loco editiori statutam, exæquent, nedum altitudine suâ superent; Præprimis si undiquaque planicies adfuerit: tunc enim è longinquo, hostis oppugnator, feriri atq; submoveri poterit.

Th. VII.

Tandem hanc addunt, quod munimenta montibus atque petris imposita, salubriori fruantur aëre; Quam ob causam oblessi non tam facile infestentur morbis le- tiferis, prout non rarò contingit in locis, quæ sunt pa- ludibus undiquaque obsita. Cum verò maxima territorii salus sit in eo posita; ut Principis vita sit salva atque incol- umis; (quod agnoscebant Israelitæ Davidem Regem non secum in pugnam adducentes, sed in Salem relinquentes; ut ipsius consilio atque opè diu frui possent); sic meritò Principibus atq; Dynastis editiora commendantur loca.

Th. VIII.

His ita positis meritò cum *Gaspare Schotto* è *lib. XXII. Cursus Mathem.* ubi de *Architectura militari tractatum insti- tuit part. 6. cap. 25. p. 501. ita concludimus. Laudantur arces montanae, die Berghäuser; præsertim quæ ad provinciarum aditus consistunt; & necessariam habent fontanae copiam. He enim non adeò magnis exstruuntur sumptibus; & tamen præ- sidio atq; commentu modico contenta, hostem multis sæpe mensi- bus atque annis fatigant, nec sine maximo ejus damno capiun- tur; Id quod veterum monumenta, atque recentio- rum bene exstructa munimenta satis produnt.*

Th. IX.

De terrarum domitore *Alexandro M.* memorat *Cur- tius lib. III. c. 9.* quod in expeditione Ciliciæ, (quæ est Asiæ minoris quædam nobilissima regio) quam undique ju- gum montis asperi, crebris oberrantibus rivis incluserat; cujus dorsum præterea ruptum, ut fauces ipsius (quas pilas alias vocant) angustæ atq; præruptæ vix quaternos armatos caperent, transitumque præberent; non forti- tudinem deprædicaverit, sed felicitatem solummodo admiratus fuerit. Obrui enim vel saxis potuisse con- fiteba-

firebatur, si modo fuissent, quæ subeuntes propen-
lerent.

Th. X.

Quas curas, quasve molestias, petra illa, quam Ari-
mazes Sogdianus cum triginta millibus armatorum obti-
nebat, Alexandro creaverit, *Curtius lib. VII. c. 24.* memo-
rat. Rex enim spectatâ loci difficultate, abire jam sta-
tuerat; nisi barbarorum insolentia, extrema Regem ten-
tare coëgisset; Erat enim locus omnibus necessariis, quæ
ad biennium multitudini suppeterent, instructus. Præ-
terea undiquaque petra erat declivis ac prærupta, quæ
triginta stadia (hoc est, milliare Germanicum, minus
duobus stadiis) surgebat in altum; In circuitu autem
centum quinquaginta (hoc est, quatuor nostratium mil-
liaria, supra duo & viginti) complectebatur stadia. Si ergo
supina Barbari incuria modicis invigilasset vigiliis; facile
omnes aditus hosti occludere potuisset; aut si modò mu-
liebris imbellia, non penitus Sogdiani obsedisset animum;
paucitatem juvenum, qui licet rupem conscenderant,
mutilatos tamen asperitate saxorum, & continuati labo-
ris fatigatione affectos, ne dicam deturbare, sed omnes
atque singulos occidere potuisset.

Th. XI.

Aornis petra quas difficultates, quas pugnas maxi-
mè cruentas Alexandro pepererit, *ex lib. VIII. c. 2. Curtii*
constat; non enim ut pleræque mollibus ac modicis clivis
in fastigium crescebat; sed in metâ modum erigebatur;
Radices ejus annis Indus subibat, præcitis & asperis
utrinque ripis; ab alterâ parte voragines eluviesque præ-
ruptæ erant; Hic quidem consilium non minus quàm
virtutem Alexander adhibuit; & multis frondibus vor-
agines opplevit; postea invasit ipse primus rupem; Ast non
sine

sine miserabili suorum casu; Illos enim ex præruptâ rupē
lapso statim amnis præterfluens hauriebat; Triste profes-
ctō spectaculum, eodem modo adhuc periclitantibus.
Barbari enim ingentia saxa in subeuntes provolvebant; ut
multi perculsi in stabili & lubrico gradu præcipites reci-
derent; Et nisi Barbari solum hostem depulisse, contenti
fuissent, (quod solum Græcis saluti cessit,) nemo profes-
ctō, ad Alexandrum recto latere rediisset.

Th. XII.

Ex recentioribus autem munimentorum generibus,
adducimus Galliæ arcem Castellum Lorianum (de Lo-
ches) validissimam; quod supra altam rupē exædificatum;
unicum saltem eumq; difficilem admittit aditum, quem
claudit firmum propugnaculum, murus quoq; validus,
& duplex fossa largissima. Arx hæc tormentis non pul-
sari, aut oppugnari posse videtur; nisi ipsa perfringatur
rupes. In circumferentia habet ferè ducentos mille
passus. Nec cuniculis aut suffossionibus hîc quicquam
effici potest; cum contrariis viis subterraneis is conatus
jamjam sit elusus. *Vid. Archontolog. Cosmicam, quæ habet*
Johan Ludovicus Gotthofredus de Robore militari Francorum
regni per Galliam p. 143.

Th. XIII.

Alterum munimenti genus quod adducimus est il-
lud de quo Zeiler in descriptione Saxonæ atque Thu-
ringiæ, Misniæ & Lusatiæ memorat; Illud, inquit, duobus
milliaribus ab urbe Pirna distat; & ad Albim in Misnia
propè Bohemiam situm est; nuncupatum *Rönigstein* /
ab Electore Augusto in excelso monte exstructum, & à
Filio ipsius Christiano munimentis postmodum magis
magisque auctum; Ut nunc fortalitium sit munitissi-
mum & meritò inexpugnabile audiat; Unum saltem ad-
mittit

misit angustum aditum; in medio verò per excavatum
 montem profundum foveat puteum, salubrioribus gau-
 dentem aquis; & ne quicquam huic loco desit, natura
 alma Mater, tantum concessit agricultura; ut illis For-
 talitium tenentibus, alimentum sufficiens suppetat.
 Quam ob causam Svecorū Generalis Campi Marechal-
 lus Johannes Bannier in expeditione illa, quam Anno
 1637 in Bohemiam susceperat, oppidulum ad radicem
 illius montis situm quidem occupavit, atque in cineres
 redegit; ast arcem hanc montanā, oppugnare, ausus
 neuriquam; sed mansit hoc fortalitium, Electoris Sa-
 xoniæ piæ memoriæ Johannis Georgii I. thesaurorum
 atque vitæ, tempore belli, tutissimum receptaculum.
 Plura hæc vice adducere supersedeo, quamvis similia
 undiquaque adhuc prostant, quorum ingentem nume-
 rum vid. apud Daniel Speckle in part. 2. Archit. Milit. cap. 5.
 p. 88. & seqq.

Th. XIV.

Qui in contrarium ruunt, & locorum editorum
 incommoda cudent, sequentes rationes ponunt; qua-
 rum prima: Quod loci editor natura non raro in perni-
 ciam vergat urbis; Hostis enim facile sub montium ca-
 cumine latens, ad reptare, & sine suorum clade, vallium
 tegumento adjutus, munitionem adoriri potest. Hic
 Clarissimi Dogens consilium sequimur, quod l. II pag. 230. sup-
 peditat: Que petris inquit superstruenda, illarum vallum pe-
 træ incisum recipiat, lorica terreā, eò quod ballarum ma-
 chinarum missa fulmina minori propugnantium clade excipi-
 at. Porro, (inquit) petreæ partes eminula, à lapidicidâ rese-
 centur, hiulcæ verò & depressæ, humo ingestæ, à munitore ex-
 plegantur; ut prospectus præfidiariorum ubiq; sit liberrimus. His
 observatis nemo non videt, rem factu utilem, fore ac
 necessa-

necessariam : Sic enim urbana missilia , cuncta hostilia,
à muris nostris deverrere poterunt.

Th. XV.

Alterum est quod obijciunt, fossionibus montes
esse faciles; nec petras planè eximi, subterraneis dolis;
præclarum *exemplum præbet Mastrichum à Poliacreta Auria-*
co Anno 1632. expugnatum. Hic consilium tale suscipimus;
nimirum, si in montibus statuuntur urbes, quæ à suffos-
sionibus non adeo tutæ videntur; radices montium, ac-
cessu faciles, adversus vim, vel cuniculariorum subterra-
neas fraudes levi aliquâ circumvallatione sive succinctu
aliquo præmuniuntur; Tunc enim impiger, succinctum
tenens, miles, maximam stratagematum partem, vel per
pisa, vel per tesseras, Tympano impositas, aliaque in-
strumenta explorabit atq; aperiet, sicq; facilitè damnum
avertet.

Th. XVI.

Tertium est, quod commeatus, tormenta bellica,
non sine sumptibus gravioribus adducantur, atque mu-
nitoribus, propugnatoribusque exhibeantur; item quod
montes, & petra pleraque steriles, rarò tantâ circumja-
centis soli ubertate gaudeant, ut propriis ac nativis opi-
bus expleri queant. Sed hic reponimus, quod si ideo
deterioris conditionis forent habenda munimenta in
editiori loco posita, ob comeatus penuriam; vel populo-
siores plerasque urbes eodem laborare vitio, videbimus.
Rarò enim terra singula ad vitam communem necessaria
suppeditat; sed ibi importandi, emendi & vendendi jus
prævalere debet. Idem si adhibeatur in montanis, allata
discutere non erit difficile. Cum enim ad radices usque
montis, vel petra, quævis necessaria fuerint adducta; pe-
sitochium saltè adhibeatur, ejus axis ita sit disposita
ut situm.

ficum Horizonti parallelum habeat; Tale instrumentum si in promptu fuerit, juxta Gaspari Schottz curs. Mathematic. l. XV. Mech. c. 7. prop. 6. haud difficile erit, pondus, vel per planum horizontale, vel per inclinatum, puta cliuum montis, aut aggeris, trahere. Si vero in altum attollendum pondus; adhibeatur vel succula, in cujus Cylindro longiores addantur Radii, (sic enim pondus eo facilius atrahi poterit), vel si placet, utaris Monospasto, & quod melius Dispasto aut Trispasto; sic non difficile erit, onus etiam gravissimum, debito cuivis admoveere loco. Si qua etiam terræ ad lorica conficiendam ingerenda forent; Adhibeatur Machinamentum Dantiscaum, quo ingens mons extra urbem situs, quondam in urbem fuit tralatus.

Th. XVII.

Quarto, quam maximi momenti rem faciunt, penuriam aquarum suggerunt; quibus omne animans indiget, nisi Chamæleon forte esset; qui solus animalium, si Plinio credere fas est, sicut l. VII. nat. Hist. cap. XXXIII. tradit, nec potu nec cibo alitur; nec alio aliquo alimento quam aere opus habet. Etenim, certum quidem est, quod in montanis, putei perennis aquæ vix haberi possint; quam ob causam sæpius propugnatores extremæ siti compulsi deditionem facere necessum habuere, sicut Plutarchus exemplum quoddam notatū dignum memorat; scilicet cum Athenæ à Sylla Felici essent capte, Aristio, Tyrannus in arcem confugit munitissimam; ibi autem à Curione Syllæ legato, obsessus; diu quidem perseveravit, siti tamen tandem compulsus, deditionem facere fuit coactus. Hic si non adeo foret ingratum; instrumenti aliquod genus fabricare monstrarem, quo ipse aer coagulari, atque in dulcem aquam commutari possit. Hoc quod veritati non sit ab-

sonum, neque ab illa alienum, sed arte quadam præstari
 posse, legat qui volet *Kenelmum Dygbaum de vegetatione
 plantarum p. 69.* qui simile quid de nitro narrat; quâ ratio-
 ne magna Christallini salis nitri copia, in Ducis Bavariz
 territorio quondam per attractivam vim, fuerit produ-
 cta. Communiter autem sic aquam, nisi putet in prom-
 ptu sint, ad communem usum necessariam, in editiori-
 bus conparamus locis; undiquaque adhibeantur canna-
 les, atque excavatæ cisternæ, pluviatilem quæ excipiant,
 atque ad sva loca deferant; *Non autem indiscrimina-
 tim quavis excipiat; sed bene aeris temperies attendatur;
 Aqua enim, (Conimbricenses quod ad notant), quæ tempore
 æstivo magnâ ventorum procella & tonitruum impetu decidunt,
 minus sunt probande; Eo quod multas habeant exhalationes,
 raptim collectas. Quæ verò silente & sereno cælo desluunt, eas
 jure commendari volumus.* His incole Ditionis Sicilia, (cujus
 pleræq; urbes mediterraneæ montibus sunt inædificatæ) ob aqua-
 rum penuriam aquis pluvialibus, intra cisternas exceptis, utun-
 tur; *Non autem quavis excipiunt, quæ statim post longam
 æstatis serenitatem atque siccitatem decidunt, (eo quod mul-
 tum pulverem, aliasque immundities, tectis & solaris adha-
 rentes, detrahant), sed deterfis undique tectis demum excipi-
 piunt, subsequentes, & sine noxa in potum adhibent vid. Gasp.
 Schotti Anatomiam Hydrostaticam l. 6. c. 9. §. 2. p. 410.*
 In medium allata si debito modo adhibeantur; muni-
 menta in editiori loco posita, non solum non lau-
 danda, sed etiam aliis ex parte palmam præri-
 pere statuimus; Ast hæc sufficiant, atq;
 ita manum de Tabula.

Sic

Sic RODRIGE tui generis pars magna coruscas,
Dum non deceris nobilis esse studes.
Verum virtutem claro cum sanguine mices,
Utque Tuæ laudis fama crebescat, agis.
Propositum laudo, generis prosapia vestri,
Et virtus meritis præmia digna dabunt.

Nobilissimo DN. RODERIGO gratulatur

Heinricus Rudolphus ~~Redeker~~

D. P. P. & p. t. Un. Rost. Rector.

Ad Nobilissimum Juvenem

DN. GUSTAVUM RODERIGO,
disserraturum
de

CASTRIS ADORNANDIS

Non aquilas arbuta juvant, humilesque myricæ.
Armiger ille suo sub pede linquit humum,
Tu quoque celsa petis, velut, hæres fulminis, ales
Ignavamque tuo sub pede linqvis humum.

Feltria perpetuo nivium damnata rigori

Caesaribus quondam non revidenda suis

Quæ Pyrenæi, quæ munimenta Coroli

Quod, præter *fulvam*, non catapulta quatit

Quæ Calpes, quondam quâ dedita *Bætica* Mauro

Quæ Iarlesiæis castra locanda fretis

Hæc tibi materies (si non cortina sefellit)

De cathedrâ doctæ maxima laudis erit.

Præstabis, velut opto, Virum. **DEUS** annuat ausis!

Sed tu perge bonæ carpere mentis iter.

Sis voti dextræque memor, quâ nomina Varro

Signasti, nostræ fulgida gemma Scholæ.

B. 3

GU-

GUSTAVI, nec cura minor tibi nominis esto!
Quod capis à tanto PRINCIPE, sanctus habe.
Non lepores Leo, non muscas petit Armiger ales.
Nec Pzane merops Arcitenente cadit.
Sed quas nunc arces, quæ formas castra, memento
Non nisi GUSTAVO valla dicare DUCI
Qui Regum quamvis sanguis, par Regibus ipse
Est nullo literis & pietate minor.

*Celerrimè floridissimo Juveni, quâ manu nomen olim
Matriçula Rector inscripsit, eadem nunc affectum
prolixiorẽ brevibus lineis adumbravit*

A. VARENIUS.

RODRIGIACÆ splendide Flos Domus,
Culto digne metro, non sine plausibus.
Nunc effaberis aptè,

Quis cors hostica moenibus
Primatum & cuneum & prælia destinat
Frustra; dum gelidos inficit illicò
Rubro sanguine campos
Bellonæ Suboles trucid.

Te flagrantis atrox pfora Kalumniæ
Nolet tangere: nam nomen amabile
Cederet robore clarus

Mars atque ingenio Themis.
Fies Nobilium hinc tu quoque siderum,
Te dicentq; Poli depositum choro
Heroum; unde perennè
Virens fulgida erit tua.

*Egregiis Conatibus
Generosi Juvenis*

DN. GUSTAVI RODRIG. de Pieta

L.M.Q. appl.

Joan, Bernhard. Zinzerling/D.

Nobilem GUSTAVE decus, spes magna Parentis,
Et tu jam prodis, ingeniumq; probas.
Praeside MAURITIO nostro munimina qua sine
Sat tuta Heroum, suaviloquo ore refers.
Macte his primitiis! Si Martem adjunxeris Arti
Alter Achilles eris, Hercules alter eris.

Nobilissimo & Florentissimo
Dno Respondenti
affini, Commensali ac domestico
meo suavissimo
Sic applaudere voluit.

Joachimus Lindemann/
Archidiac. Marianus.

~~~~~  
**Q**uod mentem teneat generosi spiritus ardor  
Id Gustave probas, cum Tu defendere tentes  
Præcelsæ rupis laudem, munimina montis:  
Ipse Deus summus Coeptum studiaq; secundet,  
Ut magno patriæ cedant hæc emolumento.

Sic ex animo Dn. Respondenti  
vovere voluit

PRÆSES.

~~~~~

Ad Nobilissimum

DN. RESPONDENTEM

Quid faciat validas urbes, queis artibus arces
Condere conveniat, qua cura, adhibenda struendis
Aggeribus, doctæ conamine quaris, Amice.
Sed qua causa subest? medio cur tempore pacis
Ardua moliris munimina fulmine nullo

Comm.

Concussenda hominum? cur mens tua cogitat hostem
Scilicet hoc curas, ut Te Res publica quondam
Egregium videat civem, qua pectus labitur omnis
Ni videat, dum pace viget, qui bella gerenda.

Quin Tua Nobilitas, quam prisco patribus avo
Fortia facta dabant, generosis ignibus urget
Ingennum pectus, simili ut virtute per orbem
Cantari cupias, patriis multum utilis oris.
Euge igitur Cathedram conscende, & rite tuere
Qua demoliri nunc propugnacula tendit
Pars adversa Tibi; Mox Te Tua Gloria bigis
Nubila per mundumq; vehet, celebremq; beabit.

Johannes Zimmermannus.

Dieses war bemüht das Troja zuge winnen
Dis war sein kluger Zweck / drauff pflager er nur zu sinnen:
Du aber / werther Freund / zeigst klüglich an wie man

Ein Unvergleichlich Schloß vor Feinden schützen kan
O Hochgepriesner Bis! o Adliches Geblüthe
Hier giebstu an den Tag dein Tugend voll Gemüthe?

Das heist recht Edel seyn / das heisset hoher Stand
Wo solcher viele seyn / ist seelig solches Land.

Nun Edler Musen Sohn die Tugend selbst wird bringen
Dein Lob zum Sternen hin / dein Ruhm wird weit erklingen

Von uns soll also dir Glück zu geruffen seyn /
Der Himmel aber woll sein Amen sprechen drein.

Ihrer Hoch Ehrw. Hn. Lindemanns femeliche
Tischgenossen.

Sic RODRIGE tui generis p
Dum non de ceris nobilis
Verum virtutem claro cum
Utque Tuæ laudis fama
Propositum laudo, generis pro
Et virtus meritis præmia d

Nobilissimo

Heinricus

D. P. P. &

Ad Nobilissimum

DN. GUSTAVUM

disseratur

de

CASTRIS ADO

Non aquilas arbusta iuvant
Armiger ille suo sub pe

Tu quoque celsa petis, velut,

Ignavamque tuo sub pede

Feltria perpetuo nivium damna

Cæsaribus quondam non

Quæ Pyrenæi, quæ munimenta

Quod, præter fulvam, no

Quæ Cæpæ, quondam quæ de

Quæ Tarsæiæ castra loc

Hæc tibi materies (si non cor

De cathedrâ doctæ maxim

Præstabis, velut opro, Virum

Sed tu perge bonæ carpe

Sis voti dextræque memor, qu

Signasti, nostræ fulgida g

ruscas,

niscas,

gis.

gratulatur

is Redeker/

st. Rector.

ERIGO,

NDIS

e myrica.

umum.

nis, ales

num.

uis

quatin

lauro

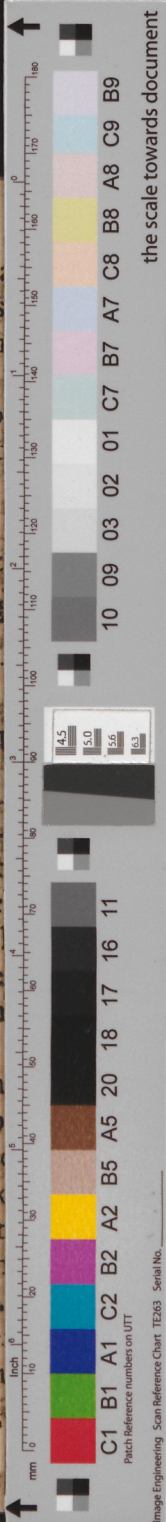
nuat ausis!

er.

arno

æ.

GU-

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart T263 Serial No.